

بازي در نقش‌هاي تاريخي روي پيشاني‌ام حك شده است

انوشیروان ارجمند، سابقه‌اي طولاني در بازيگري دارد. از او تا به حال کارهاي زيادي را شاهد بوده‌ايم. از بازي در سريال امام علي(ع) گرفته تا مختارنامه و حالا هم پشت کوه‌هاي بلند.

گفت وگو با بازيگر سريال پشت کوه‌هاي بلند بازي در نقش‌هاي تاريخي روي پيشاني‌ام حك شده است جام جم آنلاين: انوشیروان ارجمند، سابقه‌اي طولاني در بازيگري دارد. از او تا به حال کارهاي زيادي را شاهد بوده‌ايم. از بازي در سريال امام علي(ع) گرفته تا مختارنامه و حالا هم پشت کوه‌هاي بلند. او جزو معدود بازيگراني است که در بيشتر کارهاي تاريخي حضور داشته است. خودش در اين مورد مي‌گويد بازي در اين گونه آثار روي پيشاني من نوشته شده است. به هر حال با او همراه شديم تا هم از تجربه‌اش با امرالله احمدجو بگويد و هم از بازي‌هايش در سريال‌هاي تاريخي سيما.

شما جزو معدود بازيگراني هستيد که در آثار تاريخي حضور پررنگي داريد. نظر شما درباره فيلمنامه و ساختار اين گونه آثار چيست؟

اصولا ساخت کارهاي تاريخي احتياج به تحقيقات وسيعي دارد. به اين معنا که بايد محققان زيادي روي اين نوع کارها اعمال نظر کنند. حال فرق نمي‌کند که تاريخ اسلام باشد يا تاريخ معاصر. بلکه نکته‌اي که اهميت دارد رسالت و صداقت سازندگان آنهاست که بايد در روايت اثر حفظ شود و بايد مطالب طوري بازگو شوند که مخاطبي که با تاريخ آشنائي چنداني ندارد بتواند اطلاعات درستي را از آن به دست آورد و اگر فيلمنامه و خود کار به گونه‌اي باشد که تنها جنبه سرگرمي داشته باشد و در انتها توشه‌اي نصيب مخاطب نشود قطعاً هيچ ارزشي هم نخواهد داشت.

چرا قبول کرديد که در اين مجموعه بازي کنيد؟

وقتي که مشغول بازي در فيلم روز رستاخيز به کارگرداني احمدرضا درويش بودم از طرف آقاي احمدجو (کارگردان) براي بازي در اين سريال دعوت به همکاري شدم و از آنجا که شناخت خوبي نسبت به اين نويسنده و کارگردان نام‌آشنائي تلويزيون داشتم، پذيرفتم که در اين کار بازي کنم. چون اعتماد کالمي نسبت به کار آقاي احمدجو و شخص ايشان داشتم.

درباره نقش‌تان بيشتر برايما توضيح مي‌دهيد؟

درست است که من به گونه‌اي نقش راوي را در اين سريال بازي مي‌کنم، اما فضاي کار و جذابيت قصه مرا ترغيب مي‌کرد که هر روز با انرژي بيشتري سر صحنه حاضر شوم.

آيا احمدجو به عنوان کارگردان که بيشتر به بازگو کردن تاريخ علاقه‌مند است حساسيت کارگردان‌هاي ديگري همچون داوود ميرباقری دارد؟

آقاي احمدجو از کارگرداناني است که با بازيگرش درگير نمي‌شود و فضا را براي او باز مي‌گذارد. براي احمدجو نوع ميزانسن و خوب بازي گرفتن مهم است و مي‌خواهد که روايت کلي قصه توسط بازيگر به بهترين شکل مطلوب به مخاطب منتقل شود و چون خودش نويسنده آثارش نيز هست خيلي خوب به تمامي مسائل و حتي جزئيات اشرف دارد.

با توجه به اين که شما در اين مجموعه راوي قصه هستيد چقدر با زبان طنز و تاريخي اين کار آشنائي داشتيد؟

به هر حال زبان اين کار از دل طنز طراحي شده است و نه من و نه مخاطبان قطعاً با اين زبان بيگانه نيستيم. البته فيلمنامه اين سريال به گونه‌اي نوشته شده بود که بايد تلخي پيام که پشت طنز پنهان شده بود به گونه‌اي عيان مي‌شد.

مثلاً پادشاهي که حتي نمي‌تواند يك خانواده را درست اداره کند چگونه مي‌تواند مملکت داري کند. اين نوع روايت، بيان خاص خودش را هم مي‌طلبيد که آقاي احمدجو در اين مورد کمک فراواني به ما کردند.

در اين کار از لهجه‌هاي زيادي هم استفاده شده در اين مورد توضيح دهيد.

بله، همان‌طور که گفتید در این سریال از لهجه شیرازی گرفته تا لهجه اصفهانی و ترکی استفاده شده که همین مساله به شیرینی کار افزوده است.

کسی در پشت صحنه حضور داشت که لهجه‌ها را با شما یا حتی بازیگران دیگر کار کند و به آنها آموزش دهد؟

خیر. تنها خود آقای احمدجو و دستیارشان در این مورد به من کمک می‌کردند البته جالب است که بدانید خود آقای احمدجو از قبل فیلمنامه را با صدای خودش با تمام تلفظ‌های درست روی یک سی‌دی ضبط کرده و به بازیگران داد و از طریق نوع بیان، لهجه‌ها را به بازیگران آموزش داد که به نظرم این حرکت در نوع خودش بسیار بدیع بود.

آیا پشت‌کوه‌های بلند، ادامه روزی روزگاری است؟

بله، همان‌طور که می‌بینید حسام بیک روزی روزگاری در این سریال تبدیل به پادشاهی شده است البته پادشاهی که همه چیز بلد است به غیر از مملکت‌داری!

آیا دیالوگ‌هایی از این کار هنوز در ذهن‌تان باقیمانده و به دلتان نشسته است؟

این کار دیالوگ‌های فوق‌العاده زیبایی داشت برخی از این دیالوگ‌ها را بسیار دوست دارم و به یادم مانده است. جایی حسام بیک خطاب به فردی می‌گوید: این دروغ‌هایی که می‌گویی راستند؟! به نظرم این دیالوگ بار معنایی و زیبایی خاصی دارد که آقای احمدجو با درایت آن را به نگارش در آورده است.

آیا خودتان هم برای بهتر و شیرین‌تر شدن روایت‌ها تحقیق خاصی انجام داده‌اید؟

خیر. آن چه به من واگذار شد نوعی نثر قدیمی بود که از کتب مختلف برداشته و انتخاب شده بود و در کنار این نثرها راهنمایی‌های خود کارگردان هم برایم کفایت می‌کرد.

حالا با توجه به این که شما در آثار تاریخی زیادی حضور پیدا می‌کنید آیا این رفت و آمدها و طولانی بودن کارها اذیت‌تان نمی‌کند؟

انوشیروان ارجمند: آقای احمدجو از قبل فیلمنامه را با صدای خودش با تمام تلفظ‌های درست روی یک سی‌دی ضبط کرده و به بازیگران داد و از طریق نوع بیان، لهجه‌ها را به بازیگران آموزش داد که به نظرم این حرکت در نوع خودش بسیار بدیع بود به نظر من در زمینه بازیگری هر کسی قسمت و تقدیری دارد و انگار روی پیشانی من هم بازی در این‌گونه کارها نوشته شده است، اما به هر حال اگر من از کاری خوشم بیاید حتی اگر قله قاف هم باشد، می‌روم. چون به کاری که می‌خواهم انجام دهم اعتقاد دارم و از طرفی یک قرارداد نانوشته با کارگردانی که با او کار می‌کنم دارم و آن رعایت حقوق او و کارش و البته رسیدن به یک نقطه مشترک است که کیفیت کار را بالا می‌برد.

آقای ارجمند چقدر آگاهی برای ایفای نقش تاریخی لازم است؟

اولا وقتی کارگردانی من را برای یک نقش تاریخی انتخاب می‌کند به بضاعت و آگاهی من نسبت به تاریخ آشنایی دارد و وقتی هم فیلمنامه به دستم می‌رسد با کارگردان صحبت و مشورت می‌کنم و سعی می‌کنم سلايق خودم را با سلايق او یکی کنم تا بتوانیم به یک هدف مشترک برسیم. ضمن این که تنها کارگردان یا فیلمنامه نمی‌تواند چگونگی اجرای نقش تاریخی را تعیین کند و باید خود بازیگر هم مطالعاتی داشته باشد. برای این که مخاطب بتواند آن نقش را راحت‌تر بپذیرد و بازیگر هم بتواند به آن نقطه باورپذیری و مقبول بودن برسد.

به نظر شما یک نقش به یادماندنی چطور شکل می‌گیرد؟

فکر می‌کنم یک نقش ماندگار از یک مثلث درست شده است که در ضلع‌های آن کارگردان، نویسنده و بازیگر قرار گرفته‌اند و این سه نفر با همفکری یکدیگر می‌توانند یک اثر یا آثار ماندگار را رقم بزنند.

فکر می‌کنید پشت کوه‌های بلند بتواند ماندگاری روز روزگاری را به دست آورد؟

شاید امروزه به دلیل تعدد شبکه‌ها و آثار پخش شده کارها کمتر در ذهن مردم باقی بماند. مثلا زمانی که سریال امام علی(ع) پخش می‌شد، سریال‌های زیادی نداشتیم، برای همین این سریال در ذهن مردم ماندگار شد، اما حالا این‌گونه نیست، اما پشت کوه‌های بلند شاید به خاطر فضای طنز و فانزنی که دارد بتواند مخاطبش را جذب و در یاد آنها باقی بماند.

شما چه مدت سر این کار بودید؟

حدود 12 ماه من با این سریال همکاری داشتم که واقعا برخلاف طولانی بودنش برایم بسیار خاطره‌انگیز و دوست‌داشتنی بود.

از این که در کارهای تاریخی باید گریم و لباس‌های سنگینی را تحمل کنید خسته نمی‌شوید؟

خیر. چون به هر حال نزدیک به 40 سال است که دارم در این حرفه بازی می‌کنم و همیشه هم سعی کردم با انضباط‌ترین بازیگر باشم، چراکه اگر به عنوان بازیگر بتوانم کارم را درست انجام دهم و سر هر مساله کوچکی ایراد نگیرم طبیعتا سرعت کار و کیفیت آن بالا می‌رود و اضطراب کمتری هم در حین کار به وجود می‌آید.

هیچ وقت با برادرتان داریوش ارجمند حس رقابت داشته‌اید؟

نه! ما هر دو کار خودمان را انجام می‌دهیم و کمتر هم در کار یکدیگر دخالت می‌کنیم. البته هر چقدر ایشان در کارشان موفق‌تر باشند، برای من باعث افتخار و سربلندی است.

آقای ارجمند شما که به قول خودتان 40 سال است در این حرفه فعالیت می‌کنید. به نظرتان آیا ممکن است روزی یک آدم معمولی به یک بازیگر ستاره تبدیل شود؟

بله، امکانش وجود دارد. برای مثال حسین عابدینی یک نوجوان معمولی بود، اما دیدیم که در فیلم‌های مجید مجیدی چقدر خوب درخشید و چقدر با احساس بازی کرد. در صورتی که حتی تحصیلات آکادمیک هم نداشت، بنابراین این مساله خیلی دور از ذهن هم نیست.

از کارهایی که در آینده نزدیک از شما خواهیم دید چه خبر؟

بازی در فیلم سینمایی عقاب را به تازگی تمام کردم که در حال حاضر در مرحله تدوین است.

با این مشغله کاری آیا فرصتی هم برای بازی در تئاتر دارید یا خیر. فکر می‌کنم دائم در سفر کاری هستید. این‌طور نیست؟

خیر. اخیرا در تئاتری بازی کردم که مدتی پیش اجرایش تمام شد با نام [171#« زخم مدینه](#); که به مناسبت رحلت حضرت فاطمه(س) روی صحنه رفته بود. به هر حال هیچ‌گاه دوست ندارم از خانه اولم یعنی تئاتر فاصله بگیرم.

و در آخر این که برای کدامیک از نقش‌هایی که تا به حال بازی کرده‌اید حس دلتنگی دارید؟

من برای اجرای تمامی نقش‌هایم زحمت می‌کشم، برای همین تمامی آنها را دوست دارم. از کوچک‌ترین آنها گرفته تا بزرگ‌ترین‌شان و به تنها چیزی که فکر می‌کنم و برایم مهم است این است که بتوانم کار خودم را درست و به خوبی انجام دهم.

محبوبه ریاستی - جام‌جم